

Prvi »krog« izdelave dokumentacije za novi stolp se bliža koncu

Vzorno sodelovanje z lastniki sosednjih zemljišč v okolici stolpa

Medtem, ko nas je skoraj dva meseca izčrpavala »pasja« vročina in nas je zadnje dni osvežilo skoraj aprilsko vreme, gradbeni odbor in njegovi pogodbeniki ter pogodbenikovi podizvajalci nismo »spali«, kar pomeni, da delovnega zagona še nismo izgubili.

Rok za izvedbo izdelave prvega dela projektne dokumentacije za nadomestno gradnjo stolpa na Planini se neverjetno hitro bliža in ni ga dne, da se ne bi slišali s projektantom in usklajevali še zadnje podrobnosti.

Opravili smo razgovore z možnimi dobavitelji lesa, nerjaveče pločevine za smerno tablo, nerjavečih vijakov in skupaj s projektantom preverjali, ali imamo že vsa potrebna soglasja za dokončno pridobitev ustrezne dokumentacije. Projektant stolpa arhitekt Polde Torkar nam je posredoval Načrt električnih instalacij in električne opreme in nas obvestil, da moramo pridobiti soglasje lastnikov parcel po katerih bo potekal strelovod. Skupaj smo strnili glave in načrt »priredili« tako, da je potrebno pridobiti le eno soglasje oziroma služnost..

In tako je nanesa priložnost, da smo se, ob pomoči Eme Goričan, ki z možem Mirkom in Bertom Sotlerjem skrbi za naše dobro počutje v koči na Planini, seznanili z našim sosedom na Planini. Pavel Kenk je eden sosednjih lastnikov zemljišča, ki meji na zemljišče v lasti Planinskega društva Vrhnika in s predsednikom Planinskega društva Vrhnika sva se proti večeru prvega avgustovskega dne odpravila na Staro Vrhniko, da zadevo urediva.

Prisrčno sta nas sprejela Pavel in njegov sin, kasneje pa se nama je pridružila še ostala družina, z malo vnukinjo Emo na čelu.



Pavel Kenk z vnučko Emo

Predstavila sva jim naše dosedanje »podvige«, jih obogatila z zloženko o stolpu in povedala, da se oglašava v zvezi s soglasjem oziroma služnostjo, ki ju potrebujemo za vgraditev strelovoda, ki bi deloma potekal po njihovem zemljišču.

Brez najmanjšega razmišljanja je bil Pavel pripravljen podpisati soglasje oziroma služnost, vendar sva mu pustila osnutek služnostne pogodbe in situacijo, da s sinom v miru zadevo »premeljeta«, si vzameta čas in sporočita svoje mnenje. Prepričan sem, da ko to berete, že imamo pri notarju overjeno služnostno pogodbo, kar nam je omogočil vzoren prispevek našega mejaša na Planini in sokrajana s Stare Vrhnike.

Solidno sva bila postrežena in po »uradnem« delu je stekel sproščen razgovor, v katerem so nam gostitelji povedali, da z zanimanjem prebirajo članke o stolpu v Našem časopisu. Pavel, tudi sam udeleženec postavitve stolpa, nama je potrdil, da je: »dr. Kogojev koštrun bil na zunaj črn, znotraj pa rdeč (beri: surov), je pa dr. Kogoj imel tudi sicer veliko dela, saj je vsem prostovoljcem, ki so pomagali dvigovati na konstrukcijo stolpa grobo obtesane trame, pridno odstranjeval (ruval) lesene »špice« - trske, ki so se nam zarile pod kožo na dlaneh«.

Tudi drugače ga vežejo prijetni spomini na Planino in kot lovec nama je zaupal »neumnost«, ki se mu je zgodila.

Lovska družčina (France Kraševac, Mirko Verbič in Pavel Kenk) se je oglasila pri takratnem oskrbniku Cirilu Kunstlju, Gašpurjevem. Cirilu po domače in v koči na Planini so kar dobro zastavili. Pavel je imel s seboj lovskega psa, ki pa je vedel, kaj ga čaka in je pridno legel za peč in prijetno sanjal svoje pasje sanje. Vsega lepega je enkrat konec in ko so se vrli možje namodrovali, so jo mahnil v dolino. »Doma ugotovim, da se mi je ta pasja mrcina potepla in jo ni bilo za menoj. Nekaj časa čakam, čakanja mi je bilo dovolj, vzamem puško, par krat ustrelim v zrak, da bi pasjo dušo priklical, a vraga od nikoder« se je pridušal Pavel.

Naslednje dni je Pavel obletel Razorsko dolino, Ligojno, povprašal po Verdu, na Vrhniki, a nihče ni videl njegovega zvestega lovskega spremljevalca. In glej ga zlomka, čez nekaj dni je oskrbnikov sin domov pripeljal njegovega »zvesteža«, ki sta ga z očetom našla, ko sta, skoraj teden po modrovanju lovskih tovarišev, vstopila v kočo. Nista vedela, kdo je koga bolj vesel.

Kako dobro je bil četveronožec vzgojen pove to, da se ves čas ujetništva ni dotaknil klobas, ki so ostale na mizi v koči, vzgoja, da ji ni para, kajne?

Hvala vam, Pavel, za izpričan dogodek in hvala vam še posebno za vzorno sodelovanje ob pridobivanju soglasij za novi stolp, saj smo prepričani, da ste se odzval tako, kot se bi vsak drug naš sokrajan. Tudi vam obljubljam: nov **Kralj nad Betajново bo stal.**

Na Stari Vrhniki, 1. avgusta 2006

Yeti